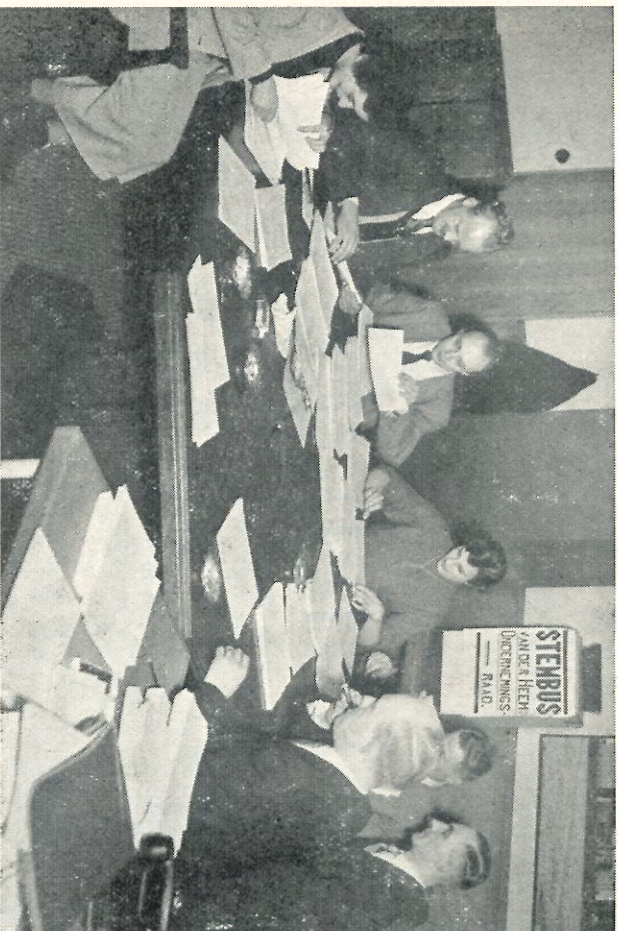

ONDERNEMINGSRADEN GEINSTALLEERD

De Ondernemingsraden bij Van der Heem N.V. (ENAF, Maanweg en Utrecht) zijn Donderdag j.l. plechtig geïnstalleerd. Volgende week zult U hierover een verslag kunnen lezen, alsmede enkele foto's kunnen zien.

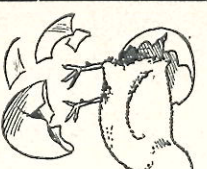
De Kiescommissie heeft een zware taak gehad, toen na de verkiezingen van de Ondernemingsraad, de stemmen geteld moesten worden. Bij Van der Heem weten wij gelukkig van zoets een genoeglijk iets te maken, al wordt het laat. V.l.n.r. mev. A. Gommers, de heren Van Haastdijk en Oosthoek, mevrouw Schrevel en de heren Van der Plas, Heijmans en Schrevel.

Gesloten

Het komt de laatste tijd herhaaldelijk voor dat wij tijdens onze schafttijd, welke een half uur bedraagt, telefoontjes krijgen van de Maanweg.
Etnes Service — Den Haag en Etnes Service Magazijn zijn gesloten van 12.30 tot 13 uur.

Mede namens mijn echtgenoot zeg ik Directie, chefs en collega's hartelijk dank voor de prachtige geschenken, die wij bij ons huwelijk mochten ontvangen.

Mevr. M. A. L. Bonten—Genuet.

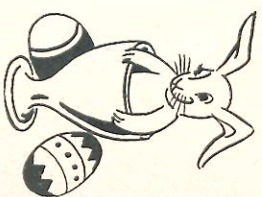
Paasnummer
weekblad
het V.D.H.-tje

Redactie:
Maanweg 256, 's-Gravenhage, telef. 723820, toestel 430.
Verantwoordelijk voor de inhoud:
Carel Niemeier, Publiciteit Van der Heem N.V.
Gedrukt in eigen drukkerij in een oplage van 3250 exemplaren.

Aan dit nummer werken o.m. mede: de dames Groeneweg en Van Tilburg, de heren De Boer, Burel, Jaeger, Jolink, Konink, Koopman, Lindenhof, Van Luttervelt, Maas, Noordendorp, Orth, Paternotte, Schreier, V.d. Velden, de Ideocommissies Den Haag en Utrecht en de afdelingen Personeelszaken Enaf, Maanweg en Utrecht.

Gezegend

Pasen!

De gedachten stormen op ons toe. Wij zijn tien jaar bevestigd; tien jaar waarin sommige verwachtingen de bodem zijn ingeslagen. Tien jaar ook, waarin veel is bereikt. Geen hervorming laat zich op korte termijn afdoeningen. Wanneer de blik wordt gevestigd op het positieve, op het goede, dat na de oorlog tot stand is gekomen, mag er reden zijn tot tevredenheid. En trots.

Nederlanders zijn wellicht te spoedig geneigd het eigen kunnen te bagatelliseren: over onze grenzen ziet men dat anders.

Met de erkenning, dat vele zaken ons persoonlijk zeven veel gecompliceerder zijn geworden dan vóór 1940, dat het leven van ieder van ons aan grotere emoties en wisselingen is blootgesteld en dat er vele vraagstukken zijn, waarover wij ons vroeger niet warm maakten, kan de blik in de toekomst vertrouwen werken. Want de voortschrijdende verbeteringen van de sociale en economische omstandigheden voor de mens individualiseren als groeps-eenheid, rechtvaardigen zulks.

Het Paasfeest is een tijdstip zich ook hierop te bezinnen.

Gezegend Pasen!

De Redactie.

FEEST ZONDER PUBLICITEIT

Vervolg van pagina 1

Als ieder dan denkt, dat het drama is afgelopen, staat Hij enkele dagen later uit het graf op en nog even later vaart hij naar de hemel op. En daarover is geen publiciteit! Dat zou nu juist overweldigend zijn geweest!

Stel u voor, dat Hij, de doorgemartelde, daar ineens publiek was verscheenen vóór zijn rechtters en kwellers. De stad zou op zijn kop hebben gestaan. Hij had alles met één woord van de verrukte massa gedaan gekregen. Maar Hij deed het niet. Hij stelde op geen enkele publiciteit prijs.

En toch zag de christelijke kerik juist Pasen als het feest der feesten. De weekindeling is er op gebouwd. En nog viert men eeuwen daarna elk jaar met groot vreugdebetoon Paasfeest. Niet om die lieve bloemetjes en alle strappige lammetjes; die waren er al tijd al, vóór iemand aan Paasfeest dacht. Neen, om Hem!

Is er misschien nu een risico, dat we door ons Paasfeestnummer Hem geen recht doen? Onwillekeurig ga je zo iets denken, als je ziet, hoeveel

drukte wij elk jaar van en op Paasfeest maken en hoezeer Hij, om wie het feest is ingesteld, elke publiciteit met een koninklijk afwijzend gebaar heeft afgewezen.

Waarom zouden we niet bij zijn met het feit, dat het elk jaar weer lente wordt en dat ondanks gunstigheid en Noordenwind tenslotte toch het groen zich vertoont en de bloemknoppen opengaan? Maar daar hebben we natuurlijk geen speciaal Paasfeest voor nodig. En als het op de Paasdagen bovendien nog net kl en nat is, is alle Paasgedrukte niet in staat, je met zo'n mislukte lentedag te verzoenen.

Zouden we niet eerlijker zijn, als we met Pasen onszelf ook een momentje tijd gaven voor de vraag: waarom vermeerde Jezus alle publiciteit voor zijn glorieuze levensfinale, terwijl Hij toch tegelijk vraagt, dat elk mens in Hem zal geloven?

Of zou een lui-ruchtige publiciteit van Zijn overwinning ons, mensen, in de weg hebben staan aan het echte geloof in Hem?

Sch.

DOSSIERSCHAP

PAPIER heeft een mysterieuze en wonderlijke aantrekkingskracht op de mens. Mensen vinden het prettig met papier te werken. Zij verzamelen het, koesteren het en meten hun gezag af naar de hoeveelheid papier, die zij ontvangen en verzenden. Zij vergaren het als een philatelist zijn postzegels en zij gevoelen zich temidden van het papier als een jonge hond, die zich door een hoop bijeen gewaarde herfstbladeren rolt. Dikwijls komen zij geheel onder het papier te zitten of trekken zich terug in een hoekje of tassen de dossierkasten.

Men kan deze zogenaamde „Papyrophobieën" in drie hoofdtypen onderscheiden:

1. De Egotypyprophiel.

Dit type kan geen afstand doen van welk stuk papier dan ook, dat iemand hem heeft toegezonden of dat hij op de een of andere wijze in handen heeft gekregen.

2. De Heterotypyprophiel.

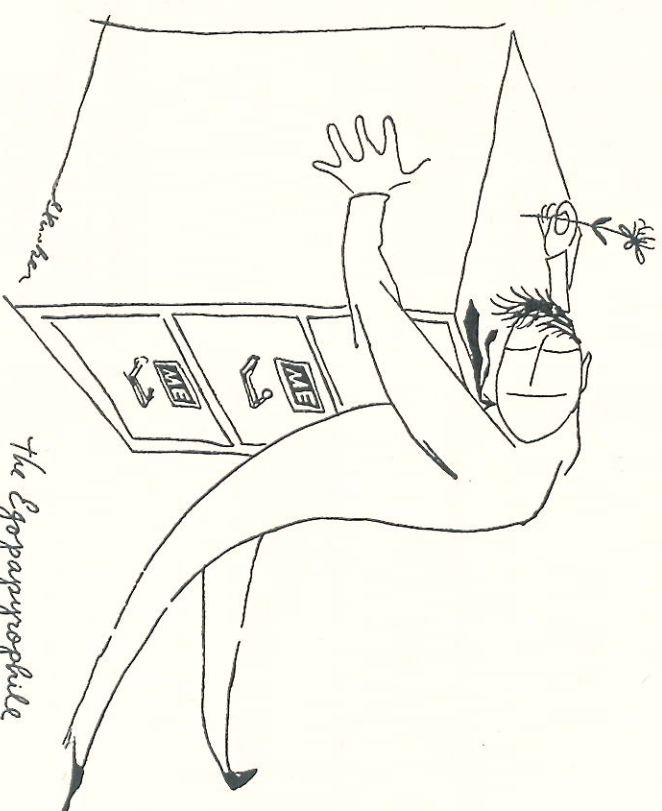
Dit type kan geen afstand doen van welk stuk papier dan ook, dat iemand hem heeft toegezonden of dat hij op de een of andere wijze in handen heeft gekregen. De Heterotypyprophiel is als regel een aardige vent. Hij is gauw tevreden gesteld, verneemt wanneer men zijn naam op een verzendlijst plaatst en vlug met het betuigen van zijn erlentijlheid voor de „interessante gegevens", die men hem heeft toegezonden. In feite is hij zo erkentelijk voor deze kleine attenties, dat hij vergeet hen naar hun waarde te beoordelen.

vervolg zie pagina 6

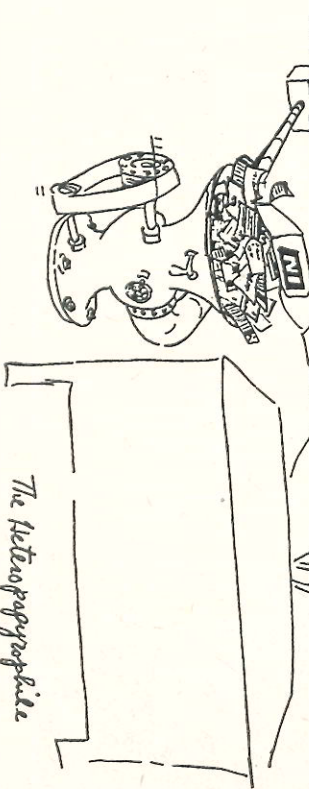
Weer ter navolging

Het komt nog al eens voor, dat de sleden beschadigen, omdat zij Klein Kommen te zitten tussen aanslag en nippel. Een voorstel, een grotere uitsparing te maken en deze met vilt of leer te bekleden, lijkt ertoe bij te dragen een beschadiging te voorkomen. Voor deze suggestie kunnen wij de hr J. Kipp (Plaatbewerking) een beloning van f 10.— toe-kennen.

Het idee van de hr W. J. Groeneweld (Wijkkel), ter voorkoming van het vollopen van de tap met compound door de tap vochtig te houden met tri, is goed. Het doet genoegen hiervoor een beloning van f 7.50 te kunnen toekennen.

the Egotypyprophiel

the Heterotypyprophiel

NIEUW MERIT-RATING SYSTEEM

WAS HET TOT NU TOE ZO, dat de tijdwerkers eens in de 3 maanden werden beoordeeld en een percentage konden verdienen van 15—25 pct., thans wordt de periode, waarvoor een percentage geldt, verkort tot 4 of 6 weken, terwijl het merit-rating-percentage wordt vastgesteld op de gemiddelde premie van de fabriek minus 8 pct. Door **BIJZONDERE PRESTATIES** kan de tijdwerker hier nog iets bijverdienen, en wel maximaal 5 pct.

Wie komen voor een M.R.-percentage in aanmerking?

- a. De werknemers, die thans volgens het M.R.-systeem worden atgerekend.
- b. Nieuw in dienst getreden werknemers, die als tijdwerker worden tewerkgesteld.
- c. Reeds in dienst zijnde tariefwerkers, die definitief als tijdwerker worden tewerkgesteld.

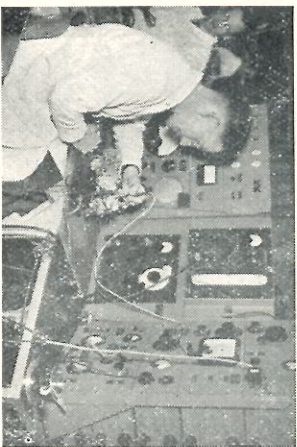
N.B. De bestaande regeling voor afrekening van wachtijden, corveetijden en incidentele indirecte werkzaamheden blijft gehandhaafd.

Wanneer komen de genoemde werknemers voor een M.R.-percentage in aanmerking?

- a. De thans in dienst zijnde tijdwerkers onmiddellijk na invoering van dit systeem op 18 April 1955.

Jan Reijgers 121½ jaar bij ons werkzaam

De heer Jan Reijgers, stortingsoeek-
controleur Montague Maanweg, is een
nog jeugdige koperen jubilaris: 35 jaar.
Hij kwam in October 1912 als reparat-
eur-monteur, in het bezit van enkele
technische diploma's, bij ons.

Hij werd controleur en daarna storting-
soeker; wanneer wij zijn toestel van
ons van binnen bezien, vragen wij ons
altijd af, hoe in die schijnbare chaos
iemand een storting kan vinden.

De heer Reijgers doet het en voor het
feit, dat hij 5 April jl. jubileerde, is hij
letterlijk in de bloemen gezet. Namens
zijn collega's bood de heer Luyt hem als
blijvend aandenken bij het bereiken van
het eerste jubileum een actetas aan.

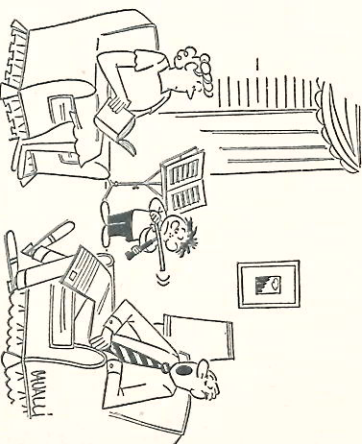
Heel hartelijk bedankt!

Mede namens mijn echtgenote wil ik aan allen,
die hebben bijgedragen aan en belangstelling toon-
den voor mijn 25-jarig jubileum, mijn oprechte
dank zeggen. In het bijzonder aan de Directie en
bedrijfsleiding Maanweg, alsmede aan de Kern-
Utrecht en Utrecht en aan het personeel fabriek
Utrecht. Mijn echtgenote en ik zullen hier altijd
met prettige herinneringen aan terug kunnen den-
ken.

J. P. de Rooy, Zagerij.

Fabriek UTRECHT

Pientere mensen, die van ons in Utrecht

„Wanneer ik hem hoor spelen, met mijn
ogen gesloten, vraag ik mij af of ik niet
beter het lesjeel direct in de goot kan
gooien...”

Gevoel (Maanweg)
Johanna, dochter van C. A. M. Nielsen, ald.
P. Oudehousen dd. 24.3.1955.
Frank, zoon van G. R. v. d. Vecht, ald. Teken-
kamer Electrotechnica, dd. 19.3.55.

Nieuw bestuur Afdelingskas is nu geïnstalleerd

Zoals reeds op de Mededelingenborden gepubliceerd, zijn bij de verkiezingen op 30 Maart j.l. tot bestuursleden namens de werknemers gekozen de heren:

L. VAN EENNENNAAM,
N. KOUWER en
L. A. ORTH.

In de bestuursvergadering van Maan-
dag 4 April j.l. is de heer Van Eenennaam
naam als nieuw lid geïnstalleerd.
Aan het aftredende lid, de heer Th. J.
Vereizen werd, onder dankzegging voor
het vele en goede werk dat hij in de af-
gelopen drie jaar als secretaris voor de
afdelingskas had verricht, decharge ver-
leend.

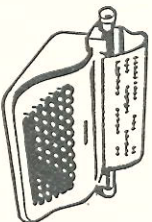
In de nu ontstane vacature van se-
cretaris werd gekozen de heer L. A. Orth.

De heren:
G. van Vliet, voorzitter;
C. Schrevel, pl. voorzitter;
J. v. d. Linden,
L. van Eenennaam,
N. Kouwer en
L. A. Orth.

DINSDAG 18 APRIL a.s.

tramkaarten bestellen in beide
pauzes en in de cantine.

NIEUWS VAN HET TOETSENBORD

Nadat wij de vorige week een kort berichtje publiceerden over de a.s. grote Voorjaars-
wedstrijd (de wedstrijddata zijn inmiddels definitief vastgesteld op 23, 24 en 25 Mei 1955)
nu nog iets over de Standaardbrief.

Aan de in Januari van dit jaar gehou-
den wedstrijd hebben 31 mensen deelge-
nomen; slechts 7 daarvan konden een
groepsroef (de hoogste eer van elke
groep) bemachtigen. Het leuke van de
Standaardbriefwedstrijd is nu, dat zij,
die niet als hoogstgeklasseerden van
hun groep uit de bus kwamen, tussen-
tijds kunnen proberen door prestatiever-
betering de groepsroef in hun bezit te
krijgen.

De gelegenheid daartoe zal binnenkort
worden gegeven. Willen zij, die pogingen
in die richting willen ondernemen, zich
spoedig opgeven bij de heer Leutscher,
afd. Comptabiliteit (toestel 372).

VAN DER HEEM-ORKEST

Vraagt per 16 Mei a.s.

Alt-Saxophonist

wegens vertrek van de saxophonist-
violist Jac. Lanthuizen, die s Konings
wapenok gaat dragen.

Eventuele gegadigden kunnen zich
wenden tot de leider van het orkest,
de heer Jac. Vermulen, afd. Men-
teknijf, of op de repetities komen,
s Maandags direct na het repetitie-
Instrument aanwezig.

Het voorstel van de heer J. Rossaart
(Staalmagazijn - Utrecht) om langvor-
mige ruiten in rubber tochtdeuren aan
te brengen teneinde botsingen te voorko-
men, is niet uitvoerbaar i.v.m. de grotere
kans op breuk. Wij zullen nu een waar-
schuwingssteken, b.v. „LET OP” op de
deur aanbrengen met plastic letter.
Voor deze tip ontvangt hij f 2,50.

Voorstel van de heer D. Koopmans
(Gereedschapmak. - Utrecht): VDH-em-
bleem in advertenties. Uw voorstel is om
bleem in advertenties. Uw voorstel is om

„Ik ben
u in
Utrechtsekeren”

Wat zegt U? Durft U dat niet?
Bang, dat U fouten zult schrijven en
iedereen het zal lezen?

Och kom, wij hebben toch een re-
dactie, die eventueel Uw fouten of
stijf wel zal corrigeren. Zij zullen U
niet uilfichen, maar het juist zeer
waarderen. Trouwens, wij zijn toch
VDH-ers onder elkaar.

Bent U niet rap van pen? Geen be-
zwaar, doe het dan even mondeling
aan ondergetekende. Een leuk voor-
val, een technisch nieuwtje, iets over
Uw werk. Enfin U weet zelf wel iets.
Prbeert U het eens, het zal wel
lukken.

J. J. C. Jaeger.

Spanning in Utrechtse televisiezaal

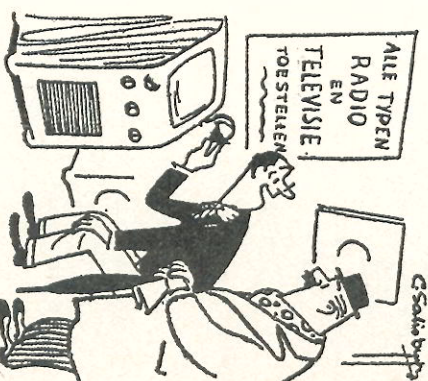
Dat televisie reeds een goede plaats
heeft verworven in de harten der
Utrechtse V.D.H.'ers bewezen wel de
twee laatste voetbal-televisie-uitzaen-
dingen, die voor een groot aantal per-
sonen van de fabriek Utrecht en
„Utrechtse Stokvissen” werden ver-
toond. Was de voetbalwedstrijd Ne-
derland-Denemarken niet wat men
noemt, dan was Nederland-België wel
„het neusje van de zalm”.

En wat voor zalmeusje; je kon
tenminste zien, dat je op je vijf en
derdige jaar nog niet uitgespeeld be-
hoefde te zijn, nog minder, om bij de
pakken te gaan neer zitten.

En die spanning, hè. (Vooral van-
wege die weddenscappen, ik bedoel:
onderonsjes), die maakten het nog
spannender, om niet te zeggen: „niet
te houden”. Ziet U nog die mevrouw
zitten, die haar lippen aan het openen
was, of die mijnheer met zijn zonne-
(zak)doek op het hoofd, welke steeds
verder zakte. Een enkele heer zat
s'leeds maar met een lijstje in zijn
hand en dan hoorden wij zo af en toe:
„Dat juffie met 10—0 voor België
schrappen wij maar vast”.

Dat V.D.H.-asbakken deugdelijk zijn
bleek wel uit het feit, dat zij na alle
gestamp, geklap, ge-ooh's en ge-oohs
de strijd overleefd hadden.

Maar buiten dit alles was er op het
televisieveld en in de zaal een sfeer

Cliché afgehaan door de Redactie van „Orange-
Nassau Post” (Umburgse Steenloemijning).
Met de dank van Van der Heem N.V.

Doordat de rotoren TR en TKD uit-
wendig veel gelijkenis vertonen met de
TD-rotor, ontstaan nog wel eens vergis-
singen bij het boren. Om dit te voorko-
men stelt de heer P. Klees (Tramo-mon-
tage Utrecht) voor de uitlopers in ver-
schillende kleuren uit te voeren, b.v.
TKD in groen-rood-grijs en TR in groen-
rood-geel. Deze idee geeft n kleine me-
thodeverbetering en dit voorstel bespaart
uitval. Gezien de geringe productie is de
besparing klein, desondanks een belo-
ning van f 5.—.

„Als je directeur weel ik met je, om
je weekloon, dat je die bal er niet in
krijgt...”

„En dit rode lampje gaat branden, als U
weer een termijn moet abtalen”.

D. Bottenberg

De stad, die plotseling stierf...

DE MENS HEEFT POMPEII weer bloot gelegd (men begon in 1748) en nu is zij te bezichtigen en toont zij al datgene, wat zo lang voor ons verborgen bleef door de werking van de natuur.

Natuurlijk zijn de gebouwen niet meer zoals ze eens waren: Velen werden gerestaureerd, maar het merendeel heeft men gelaten, zoals men het vond. Delen van zuilen en pilaren staan nu nog stil te tuinen naar de vulkaan, die eens hun ondergang was, die hun statige pracht en indrukwekkende schoonheid aan het menselijke oog onttrok.

Het forum, waar het stadsbestuur eens recht sprak, is er nog; hier en daar zijn de muwen gesluisd door walleltjes van baksteen. Dit is niet fraai, maar het was woest zakkelijk en had men het niet gedaan, dan zou de mens van deze eeuw en zouden alle mensen van nog komende eeuwen er niet zo van kunnen genieten.

HET THEATER, waar nu nog wel openluchtvoorstellingen gegeven worden, is er nog precies zo, als toen het onderging, bedolven onder de lava. Alleen heeft men er nu een houten toneelvloer bij gemaakt ten behoeve van de hedendaagse artiesten.

En in gedachten zien wij eeuwen terug de Romeinen van deze stad op de stenen banken zitten, wachtend op dat, wat hun getoond zal worden.

Weer gaan we verder, we komen in een ruïne, waar men de meest intact gebleven mensen uit die tijd, mummies, heeft gebracht. Het zijn natuurlijk geen mummies in de ware betekenis van het woord, want de lichamen werden niet gebalsemd, doch met lava bedekt.

Wanneer we daar een jongen zien zitten, lijkt het ons, als was deze een cementen pop, maar bij een afgebroken stukje bij de voet, zien we het botje van de teen nog zitten, zodat we niet anders kunnen dan aannemen, dat dit een levend wezen was.

Kijken we lang naar deze figuur, dan is het, alsof die jongen ieder ogenblik op zal staan uit zijn geknikte houding om op ons toe te komen en ons welkom te heeten in zijn vade land. Maar hij is niet meer en toch een levend teken voor ons.

We zien er de bakker nog bezig het brood in de oven te schuiven, zo in zijn werk verdiept, dat hij niet vluchten kon van de hem plotseling overvallende lavastroom.

Dat alles leeft voor ons, mensen uit de 20e eeuw, en we prijzen ons gelukkig dat nu nog te mogen en te kunnen zien.

DOSSIERSCHAP

vervolg van pagina 3

3. De Philantropopyrofiel.

Hij houdt van zijn medemens en hij houdt van papier. Daarom oversteelt hij zijn collega's graag met papier. Zijn correspondentie wordt niet uitsluitend aan de direct belanghebbenden geadresseerd, doch ook aan hun assistenten en medewerkers. Om deze overdaad te kunnen rondstrooien moet zijn secretarisse ieder stuk viermaal met vier doorslagen uitkijken of op stencil zetten.

hold door de vele mensen, die er met hun handen op steunden om te kunnen drinken.

De baden, warm en koud, beroemde Romeinse bouwwerken, uitvindingen van de Germanen — Barbaarse — mens uit die dagen nog lang niet aan toe was. Zij zijn er nog allen en er gaat een diepe rust van uit.

Zo zijn er nog vele overblijfselen uit de Klassieke tijd. Delen van tempels, waar de hoofd-god Zeus in vereerd werd, tempels waar Hera aanbeden werd, zij staan er ook nu en geven ons een groot gevoel van eerbied en ontzag.

Want mogen wij Christenen dan afkeurig staan tegenover het veel-godendom, toch is het groots, wat die mensen, die Romeinen, voor hun goden deden. Het is allemaal zo heel anders dan bij ons. Tempels hebben zo'n eigen sfeer, ze maken dat je je thuis voelt in de oude tijd, waar zij van getuigen.

Pompeii, het is een naam, die overal bekend is, een naam die genoemd wordt door velen. Maar hoevelen zullen deze stad, deze opgegraven stad, ooit zien? Hoevelen hebben er interesse voor?

MINT U DE HISTORIE, dan hoop ik, dat U dit met belangstelling gelezen hebt.

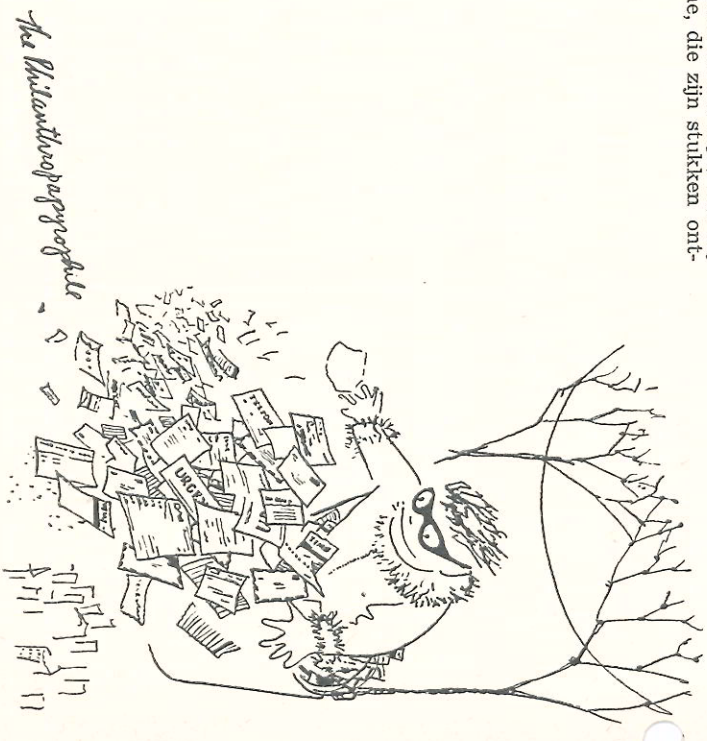
En mocht U ooit zelf in Italië komen, verzint dan niet die oude stad aan de voet van de Vesuvius te gaan zien om er U gelukkig te gevoelen en er te genieten van dat, wat ONZE voorvaderen toen volbrachten.

GOEDE REIS EN VEEL GENOT!

Een Utrechtse VDH'er.

vangt, dit ook zal doen. Dit betekent, dat hij niet zeker is of de chef zijn stukken wel belangrijk genoeg vindt.

Misschien heeft de chef wel gelijk!

MEI 1955:

TENTOONSTELLING VRIJE TIJDSBESTEDING

DEZE TENTOONSTELLING zal, der gewoonte getrouw, ook dit jaar samenvalen met onze Bonte avonden. In de pauze krijgt U dan gelegenheid de tentoonstelling te bezichtigen.

Alhoewel dit feit de meesten Uwer wel bekend zal zijn, meenden wij toch hiernaar nog een paar regels te moeten wijden, vooral met het oog op hem, die sinds kort bij ons in dienst zijn.

Onze jaarlijkse tentoonstelling Vrije Tijdsbesteding heeft een tweeledig doel: ten eerste om de kunstenaars, tekenners, schilders enz. in staat te stellen, hun werkstukken aan hun collega's te laten zien en vervolgens om een stimulans te zijn voor hen, die zich in hun vrije tijd vervelen, om ook die vrije tijd nuttig te gaan besteden.

Met een gerust hart mogen wij aannemen, dat onze vorige tentoonstellingen aan beide verwachtingen hebben voldaan; de deelnemers hebben altijd vol enthousiasme hun werkstukken voor expositie afgeleverd, terwijl, wat het bezoek aan de tentoonstelling betreft, gerust van een overvloedige belangstelling kan worden gesproken. De tentoonstelling is dan ook nooit geweest een onderbreking van ons programma, maar veel eerder een aanvulling daarop.

Bij het organiseren van een tentoonstelling heeft men altijd bepaalde wensen.

Onze wensen voor 1955 zijn:

- 1e. dat ook de „oude vrouwen“ wederom zullen inzenden;
- 2e. dat wij daarnaast vele nieuwe namen zullen ontmoeten;
- 3e. dat het aantal inzendingen dat van vorige jaren verre zal overtreffen en
- 4e. dat vele bezoekers zullen zeggen: „dat ga ik ook eens proberen“.

Inzenders van vorige jaren, zorgt dat Uw werkstukken tijdig gereed zijn en probeert de „nieuweelingen“ tot inzending over te halen. Zij, het publiek en wij zullen U er dankbaar voor zijn. Opgaveen zijn nu reeds mogelijk bij de heer Koopman, typemachine, Hooftkantoor, toestel 873.

G. C. K.

DE HEER SCHREVEL ZE!

„Prettig op deze manier in handen van Justitie te mogen vallen”

Voortreffelijke avond

door Cabaret van

Jaap Saatman

„Wij hebben het prettig gevonden vanavond in de handen van Justitie te zijn gevallen“, zei in een dankwoord de heer Schrevel tot de leden van het Justitie-cabaretgezelschap, dat 30 Maart jl. voor en bij Van der Heem N.V. optrad.

Gasten (van onze fabelriek in Utrecht) vroegen: „Wilt U vooral ook onze hartelijke dank uitschrijven voor de buitengewone avond, wij hebben zelden zo iets goeds gezien in een non-stop-cabaret“.

GEVRAAGD

Op onze afdeling STEERPROEFCONTOLE kunnen wij plaatsen een

AFNAME-CONTOLEUR

Betrokkene zal worden belast met het controleren van stoffzuigers, vloerwrijvers, handboormachines en ventilatoren.

EISEN:

Vereist wordt in de eerste plaats mechanische kennis en daarnaast de nodige kennis van de elektrische werking van genoemde apparaten. Uitsluitend schriftelijke sollicitaties vóór 16 April a.s. te zenden aan de heer Schrevel van afd. Arbeid.

„Dit heeft Hendrik in zijn vrije tijd gemaakt van een oude tafel“.

W. JANS (C.P.P.) JUBILEERT

Dinsdag 12 April a.s. zal de heer W. Jans, de dag herdenken, waarop hij voor het eerst in dienst trad van VDH N.V. Voor het eerst, want hij deed dat in zekere zin twee maal.

De eerste keer als een nauwkeurig de korte broek ontproeiende jongeman, die tewerk werd gesteld bij de administratie der grondstoffennuquazijnen.

Deze Jans werd vervolgens tijdschrijver, daarna productie-man-metaleuren en tenslotte assistent van de afdeling Kostprijs. Mede tengevolge van deze

wijzigingen in zijn taak was hij reeds in de toen nog zo veel kleinere VDH-gemeenschap een bekende figuur.

De tweede entree gold weliswaar niet een in de dienst verrijste militair — daar is hij de man niet naar! — maar dan toch een inmiddels heel wat aan ervaringen rijker geworden Jans, die via verdunde illegaal werk de positie had bereikt van commandant van een militair vliegved op Nieuw-Guinea.

Wane deze onderbreking van zijn werk bij onze onderneming er niet geweest, dan zou Jans reeds op weg zijn naar zijn zilveren jubileum. Nu wacht hem — de toegeweide medewerker van de sectie Material-voorziening van het C.P.P. — het kopter.